

תת"ע 551/11/14 - מדינת ישראל נגד חיים דוד

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה
תת"ע 551-11-14 מדינת ישראל נ' דוד
כב' השופט גיל קרזבום, סגן נשיא
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
חיים דוד

21 יוני 2015

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד הגב' נטע שרון

הנאשם: בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

כללי

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין עבירה של שימוש בטלפון נייד בנהיגה שלא באמצעות דיבורית בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות בתעבורה. על פי עובדות כתב האישום ביום 05.06.14 בשעה 12:35 בכיכר הרחובות הרצל קרן היסוד בטירת הכרמל, נראה הנאשם נוהג כשהוא מחזיק בטלפון נייד בידו הימנית בצמוד לאוזנו הימנית.
2. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום, לטענתו רק החזיק בטלפון מבלי לעשות בו שימוש.
3. למען הסדר הטוב יצוין, כי בסיום פרשת התביעה הצדדים הגיעו להסדר טעון לפני כתב האישום תוקן לעבירה של "אי החזקת הגה בשתי ידיים" בניגוד לתקנה 28 (א) לתקנות התעבורה, אך בשלב הטעונים לעונש הנאשם עמד על כך כי לא ביצע כל עבירה והרשעתו בוטלה.

ראיות הצדדים

סמ"ר בוחבוט יצחק

4. השוטר אשר ערך את הדו"ח ת/1 ואשר תוכנו כדלקמן: "בניידת מס' 494 עם מתי עמדנו ליד מפעל "יונה" ברח' קרן היסוד מול כיכר הרצל וראיתי את הרכב הנ"ל כשהגיע לכיכר וחלף מעל פניי כשהנהג מחזיק את הטלפון בידו הימנית סמוך לאוזן ימין תוך נסיעה רציפה. נסענו אחרי הרכב בקשר עין רצוף. כרזתי לנהג לעצור בצד. עצרתי בתחנת אוטובוס כביש 4 לכיוון צפון יציאה לטירת הכרמל. ברכב אין דיבורית. אין מתקן לטלפון. מזה"א בהיר. הוסברה לנהג מהות העבירה. דברי הנהג: "לא דיברתי בנהיגה. רק החזקתי".

בחקירתו הנגדית העיד: "אני עמדתי מול הכיכר בין 15 ל-20 מטרים מקרן היסוד בצומת מול כיכר הרצל... ראיתי אותך יוצא החוצה חוצה את הכיכר כשאתה מחזיק את הטלפון סמוך לאוזן. לאוזן ימין. בסמוך לה... לראשונה הבחנתי בנאשם איך שהוא יצא מהמפרץ. אחרי המפרץ כשהוא נכנס לכיכר אז הבחנתי בו". ... שום דבר לא הפריע לי. לא הייתה שמש. הייתה ראות טובה. ראיתי יפה. היה אור מלא...ראיתי אותו כשחצה את הצומת...". אשר לאופן החזקת הטלפון העיד: "אני מתכוון סמוך לאוזן (העד מראה במרחק של 40 ס"מ מהאוזן). בנסיעה אסור להחזיק טלפון." לשאלה האם היה רושם לנאשם דו"ח רק על החזקת הטלפון השיב: "בטח. החזקת טלפון לפי החנ"א אסורה...אין בן אדם שמחזיק טלפון ולא משתמש בו. או שמקבלים שיחה לראות מי התקשר או שהוא מדבר." אישר כי לא הבחין בשפתי הנאשם נעות או כי דיבר בטלפון (עמ' 3-5 לפרוטוקול).

עד התביעה, מר מתי וורצל שוטר מתנדב

5. שוטר נוסף שהיה בניידת. ערך את המזכר ת/3 ואשר תוכנו כדלקמן: "בתצפית בניידת 494 עמדנו מול מפעל "יונה" מול כיכר הרצל, קרן היסוד. ראיתי את הרכב הנ"ל חולף על פניי כשהוא מחזיק טלפון בידו הימנית. נסענו אחריו. כרזנו לו לעצור. הנהג עצר ביציאה לטירת הכרמל בתחנת האוטובוס. מזה"א היה נאה. הוסברה לו העבירה. הנהג לבד ברכב. דברי הנהג: לא דיברתי בנהיגה. רק החזקתי אותו".

בחקירתו הנגדית אישר כי הנאשם "רק" החזיק את הטלפון בידו: "נכון. לא אמרתי שהוא דיבר, אבל הוא מחזיק טלפון, ולפי התקנה זו עבירה." (עמ' 6 לפרוטוקול).

עדות הנאשם

6. בבית המשפט העיד הנאשם: "חבר שלי מתע"ש התקשר אליי. הייתי בדרך אליו. החבר הוא דוד הגואל. עמדתי במפרצון. התקשרתי אליו... אמרתי לו "דוד, עוד שתי דקות תהיה בשער" (בשער של תעשייה

צבאית). אני הייתי לבד ברכב. גמרתי לדבר, שמתי וינקר, יצאתי מהמפרצון. אחרי שלושה מטרים ולא יותר. הטלפון היה אצלי ביד ימין, והנחתי אותו על הכיסא לידי, אחרי כמה מטרים. נסעתי כמה מטרים כשהוא ביד שלי. אז הנחתי אותו על המושב לידי. המשכתי לכיוון היציאה של טירת הכרמל. פתאום נידת אחריי כורזת לי "תעצור בצד"... הוא אומר לי "ראיתי אותך מחזיק טלפון קרוב לאוזן.."

לשאלה מדוע לא הניח את הטלפון מיד לאחר סיום השיחה והמשיך להחזיק בו תוך כדי נהיגה השיב: "גמרתי לדבר, אותתי, איך שיצאתי מיד הנחתי את הטלפון... לפעמים אני נכנס לאוטו, שם רוורס, יוצא מחנייה, ובזמן שאני יוצא מחנייה שם את החגורה... ברגע שיצאתי מהמפרצון הטלפון היה עדיין ביד שלי כמה מטרים והנחתי אותו ואיני יכול להחזיר אותו כשאני יושב." העיד כי כאשר הגיע לכיכר כבר לא אחז בטלפון (עמ' 9-10 לפרוטוקול).

דין והכרעה

הוכח כי הנאשם החזיק בטלפון נייד בידו הימנית תוך כדי נהיגה

7. למעשה אין מחלוקת כי הנאשם החזיק בטלפון נייד בזמן הנהיגה, גם אם לפרק זמן קצר כפי גרסתו.

לגרסת השוטרים עשה כן כשהוא בתוך הכיכר ולגרסת הנאשם עשה כן לאחר יציאתו ממפרץ החנייה ועוד לפני הגעתו לכיכר וזאת למרחק נסיעה של מטרים ספורים.

כך גם אין מחלוקת כי הנאשם לא נצפה מדבר בזמן נהיגה. השוטרים העידו כי לא הבחינו בו מדבר וזו גם היתה גרסת הנאשם במעמד קבלת הדו"ח ובבית המשפט.

8. בנסיבות אלו אני מאמץ את גרסת הנאשם לפיה עצר את רכבו לצורך ביצוע שיחת טלפון ולאחר סיום השיחה המשיך להחזיק בטלפון הנייד בידו הימנית, החל בנסיעה והמשיך להחזיק בטלפון תוך כדי נהיגה למרחק של מספר מטרים ובהמשך הניחו על הכיסא.

האם יש בעובדות הנ"ל כדי לבסס עבירה

9. לטענת הנאשם אין בעובדות הנ"ל כדי לבסס הרשעה בעבירה המיוחסת לו מאחר ולא עשה שימוש בטלפון.

10. לטענת המאשימה הוכח שימוש. לחילופין טענה כי די בעובדה שאחז בטלפון תוך כדי נהיגה כדי לגבש את יסודות העבירה.

11. תקנה 28 (ב) (1) לתקנות התעבורה קובעת:

בעת שהרכב בתנועה, הנוהג ברכב -

(א) לא יאחז בטלפון קבוע או נייד, ולא ישתמש בהם ברכב אלא באמצעות דיבורית;

(ב) לא ישלח או יקרא מסרון (s.m.s);

נשאלת השאלה האם התנאים ב-ס.ק. (א) הינם מצטברים או חלופיים. קרי, האם די באחיזת הטלפון בזמן נסיעה כדי לבסס את העבירה או שמא יש לאחוז בו ולעשות בו שימוש בו זמנית.

בעפ"ת 9847-04-13 ברין נ' מדינת ישראל (מחוזי ת"א) נקבע כי עיון בתקנה "בכללותה, על כל מרכיביה ויסודותיה, מחייב להגיע למסקנה שהאיסור הוא להשתמש בטלפון, כלומר, לדבר בו, לשלוח ולקרוא מסרונים, לשחק בו, או אף להשתמש באפליקציות כגון G.P.S, אך לא לשאתו בלבד. הפרשנות הנכונה היא לראות קיומו של האיסור רק כאשר השימוש הוא שימוש אופייני למכשיר הטלפון, וכמובן טלפון חכם, לא שימוש בו כחפץ דומם. פרשנות אחרת תביא לתוצאה בלתי סבירה בעיניי, כי גם מי שמחזיק, כשהרכב בתנועה, טלפון סגור (כבוי) (אולי אף באריזתו בנסיעה מהחנות כשנרכש לביתו) באופן שאינו קבוע ברכב, עובר עבירה. (ההדגשות שלי ג.ק.).

מכאן שמדובר בתנאים מצטברים של אחיזה ושימוש.

לעומת זאת בעפ"ת 6936-04-13 מלכיאל יהוד נ' מ. ישראל (מחוזי חיפה), נקבע כי מדובר בתנאים חלופיים ולא מצטברים: " רואה אני בזה איסור ראשון ואחריו בא האיסור השני והוא " ולא ישתמש בהם ברכב אלא באמצעות דיבורית" מתקין התקנות עשה שימוש בהתחלה במילה "לא" ובהמשך, חזר והשתמש באותה מילה בתוספת "ו" החיבור, במובן זה שתכליתה להוסיף לאיסור הראשון איסור שני ונוסף, קרי, המחוקק אסר תחילה את אחיזת הטלפון תוך כדי נהיגה והוסיף ואסר גם את השימוש בו, כך שדי בביצוע אחת החלופות כדי לבסס הרשעת אותו נהג בעבירה לפי תקנה זו. על כן, לטעמי, לא ניתן לומר כי המחוקק התכוון לאסור את האחיזה לשם שימוש בלבד. להערכתי, האיסור בא למנוע הפניית תשומת הלב מהנהיגה בין בדרך של אחיזת הטלפון וגם לשם שימוש בו."

12. מדובר בפסיקות מנחות סותרות. אם נלך לשיטת בית המשפט המחוזי בחיפה, הרי שדי באחיזת הטלפון תוך כדי נהיגה כדי לבסס את העבירה ללא צורך בהוכחת "שימוש", ואם נלך לשיטת בית המשפט המחוזי בת"א, לאותה אחיזה חייב להתלוות "שימוש".

13. כך או כך, בעניינו של הנאשם הוכחו שתי החלופות מהטעם משהנאשם אחז בטלפון אגב שימוש.

"שימוש" בטלפון נייד אינו מוגבל לשיחה או לחיצה על מקשים או עיון וקריאה בצג המכשיר וכד'. גם פעולות נלוות הקשורות בהפעלת הטלפון הנייד תוך כדי נהיגה מהוות לטעמי "שימוש". לדוגמא, אחיזת הטלפון ביד וחיבורו למטען תוך כדי נהיגה, הכנסתו והוצאתו ממתקן הקבע תוך כדי נהיגה, הפעלתו, כיבוי תוך כדי נהיגה וכד'. כך גם אחיזתו תוך כדי נהיגה לצורך ביצוע שיחת טלפון גם אם טרם בוצעה השיחה או המשך אחיזתו לאחר ביצוע השיחה והחזרתו למקומו תוך כדי נהיגה, פעולות המהוות חלק בלתי נפרד מהשימוש בטלפון.

הנאשם סיים שיחת טלפון כאשר רכבו בעמידה תוך שהוא מחזיק את הטלפון בידו, החל בנסיעה תוך שהוא ממשיך להחזיק בטלפון בידו ובהמשך הנסיעה החזירו למקומו. מדובר בפעולה המהווה המשך ישיר לאותה שיחת טלפון ובהתאם יש לראות בה "שימוש". זאת, להבדיל מפעולות כגון העברת מכשיר ממקום למקום שלא בעקבות "שימוש" (לדוגמא מסירת מכשיר הטלפון לנוסע מאחור).

לאור כל האמור לעיל, אני קובע כי המאשימה הוכיחה את עובדות כתב האישום מעבר לכל ספק סביר.

ניתנה והודעה היום ד' תמוז תשע"ה, 21/06/2015 במעמד הנוכחים.

גיל קרזבום , סגן נשיא

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

לנוכח מהות העבירה, עברו התעבורתי המקל יחסית של הנאשם וטיעוני הצדדים, הנני גוזר על הנאשם כדלקמן:

- אני דן את הנאשם לתשלום קנס בסך 1,000 ₪.

הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מתאריך 10.8.15 ובכל 10 בחודש שאחריו. אם תשלום אחד לא ייפרע במועדו, יעמוד כל הקנס לפירעון מדי.

הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבל שוברי תשלום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום ד' תמוז תשע"ה,
21/06/2015 במעמד הנוכחים.
גיל קרזבום , סגן נשיא